M8418

ANUL XVI. — Nr. 3049

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 1 Martie 1939

FONDATORI: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALA ... 2022

Frig, trig şi goaluri multe...

VENUS A INVINS, FARA EFORT, O RIPENSIE DEZORGANIZATA CU 4-1 (2-0)

Negrii au întrebuinţat mai multe formule de echipă.
O repriză întreagă BODOLA a jucat extremă dreaptă

Ripensia s'a prezentat sub aşteptări; dar are circumstanţe atenuante

Aspecte

— Asta e teren?
— Este.
— Ba nu e.
— Ba este.

Discuţia «încinsese» doi spectatori pe cari vântul (cât p'aci era să scriu «crivăţul») îi bătea într'un colţ de tribună, cu asprimi de iarnă siberiană.

— Asta nu e teren.
— Dece?
— Fiindcă nu este bine utilat.

Controversa ajunsese la un pas de încăierare.

— Ce-i lipseşte d-lui?
— Cel mai important lucru.
— Tribună are?
— Are.
— Gazon are?
— Are..
— Atunci, ce n'are?
— Nu are.. calorifer. Asta e teren?...

Peste nemulţumirea aceasta împărtăşită de toţi spectatorii, vântul a suprapus un chiuit prelung, aprobativ.

Alături de d. Ionel Teodoreanu, pentru a-i dovedi că este în bune relaţiuni cu literatura, colegul nostru de redacţie Silvian a prins să de clame, melancolic şi fad:

«Bate vântul frunza 'n dungă»..

— «...Spectatorii îi alungă!... l-a completat d. Eladescu, cu melancolia încasărilor în liceritul ochilor.

Iarnă. Iarnă veritabilă. In termometre, vântul a prins mercurul într'un «vollé» impecabil, shotându-l departe, în jos... Au reapărut şosonii, paltoane, blăni şi inevitabila roşeaţă dcpe nasuri umezite de ofensiva guturaiurilor... Cerul e vânăt, ca cearcănele unei femei, după o noapte de nesomn.

Discuţii timide întrerupte de tusea, care a început să bată din nou darabana în piepturi. Strănuturi şi neajăbdare. Echipele au intrat pe teren, în pluton compact, călcând pe un covor de aplauze răzleţe.

Fluerul iniţial al d-lui Mielu Petrescu şi jocul a început să încălzească pe jucători şi să îngheţe speranţele de joc frumos, cu cari se încălziseră spectatorii.

Venus domină. A prezentat o formaţie din care lipsesc şi Orza şi Humi. Totuşi, domină.

Ripensia însă are suporteri pe cari nimic nu-i poate convinge s'o abandoneze. «Populara» are accese ripensiste repetate:

— Hai Ripensia!...
— Hai Dobay!..

In tribună, încurajerile sunt tot atât de convinse, dar mai puţin sonore:

— Câştigă Ripensia...
— Trebuie să-şi refacă prestigiul înghеţat Duminecă, la Ploeşti..

Ripensia însă, nu pare dispusă să câştige. A prezentat o formaţie bâltată cu Tabacu şi Marcu II, şi pare rebegită. Fără poftă de joc.

A reuşit totuşi, în locul footballului să prilejuiască un match de.. box care a salvat în întregime reputaţia matchului de ieri, dela Venus.

Discuţia preliminară a acestui match a pornit, între doi filo-ripensişti, dela dimesiunile lui Gall, care părea ieri sucursala bucureşteană a lui Gandhi.

La început discuţia a prezentat modulaţiuni de voce compătimitoare:

— Iar a slăbit Gall..
— Da săracul..

Apoi unul din cei doi beligeranţi a avut imprudenta inspiraţie să treacă la aprecieri în cifre

— Cred că are 32 de kilograme..
— Nu are mai mult de 28.
— Are 32...
— Maximum 28...
—Nu fii bou.
— Bou eşti «d-ta», idiotule...

Un pumn, proptit în scoica unui ochi, s'a adăugat urgent acestei aprecieri elogioase. Riposta a sosit sub aceiaşi formă convingătoare. Şi fiindcă «mişcarea» aceasta îi ajutase să se încălzească, cei doi adversari au prins s'o repete cu o viteză crescândă. Antrenată, mulţimea a început să-i încurajeze:

— Nu te lăsa...
— Nici tu...
— Nici tu..

Şi pumnii au curs ploae, sub cerul înnorat şi zgribulit, până departe spre ochiul vânăt al unei zări de plumb..

De patru ori a pătruns balonul în poarta Ripensiei, şi o dată în poarta Venusului. Dar cine avusese timp să fie atent la un match pe care a-sportivitatea vremii l-a condamnat să se joace pe un timp cu asprimi de iarnă sovietică?...

Conitele şi-au încălzit sportivitatea cu ceaiuri dese şi fierbinţi. Venuştii au privit «reci» o victorie uşoară. Iar ripensiştii au îngheţat complet, cu entuziasmul nins de o înfrângere care va avea nevoe de victorii repetate, pentru a fi uitată...

Şi vântul a tras cortina peste un spectacol mediocru, pe care un ripensist incurabil îl punea la eşire, în sarcina exclusivă a lui Tabacu:

— Tabacu ăsta e jucător? Nici măcar nu e Tabacu. E mahorcă...

Castor

Cronica matchului în pag. 3-a

Bodola a desfăşurat eri o activitate prodigioasă. Cu viteza, cu jocul de cap, cu driblingul, cu feintele, Duduş a traversat irezistibil rândurile adverse. Il vedem aci, la o minge înaltă, câştigând fără efort duelul cu Marcu II, halful dreapta advers.

JUVENTUS îşi construeşte un grandios stadion

In colaborare cu Vitorul-Dacia roş-albaştrii îşi vor amenaja terenul la Velodrom

«Gazeta Sporturilor» este în măsură să dea azi o ştire de mare senzaţie.

Juventus va avea în curând un stadion propriu, amenajat după cele mai moderne cerinţe.

De mult timp, Juventus îşi proectase realizarea u-

(Continuarea în pag. 3-a)

Un caz unic în boxul mondial

Danahar a fost de 13 ori la pământ!

PANA CE VICTORIA I-A FOST ACORDATA PRIN K.O. LUI BOON

Intr'unul din numerile noastre trecute am publicat rezultatul matchului Eric Boon-Danahar, contând pentru campionatul uşor al Angliei.

Revenim astăzi cu noui şi interesante amănunte.

Eric Boon a făcut la Harrigay cel mai frumos match al carierei sale, lucru care i-a permis să învingă pe periculosul său chalenger Danahar, prin k. o. technic în cursul reprizei a 14-a.

Toate locurile au fost vândute cu 8 zile înainte de match, astfel că, organizatorul Hulls a făcut o bună afacere încasând circa 12.000 lire.

Disputa a avut două părţi bine distincte.

Primele 7 reprize au fost în avantagiul lui Danahar, care pistonând continuu cu stânga a închis complect ochiul drept al omului din faţă.

O dreaptă formidabilă a spart nasul lui Boon încă din repriza secundă, producând acestuia o violentă hemoragie.

In repriza 8-a, nu se găsea în sală o singură persoană care să facă din Boon, favoritul său.

Dar, minunata maşină de box care este Danahar a început să se strice.

Recepţionând un swing de dreapta Danahar cade la pământ; se scoală dar, cade din nou.

In repriza 9-a, Danahar este din nou la podea. Dar, ridicându-se curajos plasează un formidabil crochet care face ca Boon să la contact cu podeaua.

In rondul următor, Danahar a fost încorzi, apoi la pământ.

In rondul 11, el cade din nou.

Dar, cu un curaj formidabil de fiecare dată Danahar reia ostilităţile.

In repriza 12, este de 3 ori la pământ în cea următoare de 4; sunetul gongului l-a salvat dela k. o.

In rondul următor o stângă formidabilă a lui Boon trimite la pământ pentru a 13-a oară pe Danahar.

Acesta încercând să reia lupta este oprit de arbitru care-l trimite la colţul său.

Reaminim cititorilor că, Danahar este unul şi acelaş pugilist care acum două luni a bătut prin k. o. în repriza 3-a, pe compatriotul nostru Gheorghe Covaci.

Bodola ridică scorul la 3—0. A forţat puţin nota şi a învins rezistenţa eroică a lui Buerger, fiindcă ceilalţi — reprezentanţi simbolici prin Cotormani — priveau admirativ..

89524

Exclusivitate „The Saturday Evening Post" and „Gazeta Sporturilor."

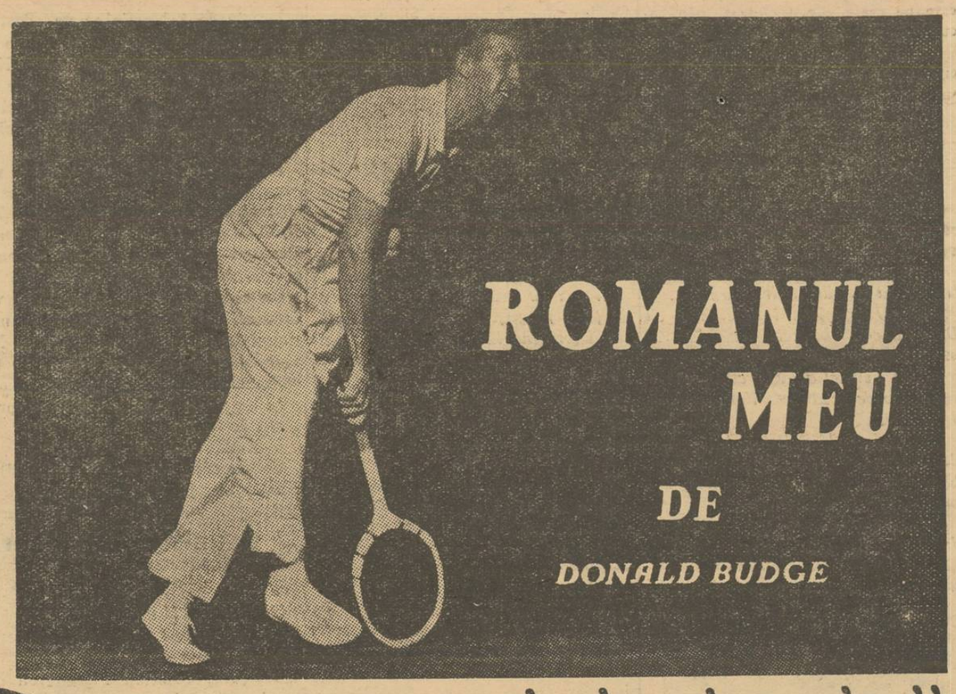

Pasionat jucător de baskett-ball,

Donald Budge ajunge tennismann-ul No. 1 al lumii, graţie fratelui său

Prin mahalalele din Oakland, sub cerul de miraj al veşnic însoritei Californii, Donald câştigă primul campionat

Acţiunea începe în mahalalele din Oakland — California. In aceea regiune însorită şi binecuvântată de Dumnezeu, în Eldoradoul tuturor visătorilor de aur şi glorie.

Regia este perfectă; natura în toată nuditatea este splendidă. Străzi murdare, copii sgomotoşi şi bătăuşi şi desigur nelipsita minge de basketball a americanului care va deveni «rege neîncoronat» sau... gangster!

Iunie 1924.

Lloyd Budge, un copil de 13 ani, roşcat şi cu pistrui îşi căuta fratele mai mic, de nouă ani, la fel de pistruiat şi cu aceeaş culoare abundentă de pigment melanic.

Unde să-l caute? Prin mahalalele oraşului în care s'au născut, în adunătura de puşti, colegi de football, baseball şi basketball.

Şi l-a găsit într'adevăr, bătând o minge peticită, congestionat de eforturi şi emoţie, cu sufletul la gură şi parcă... mai roşu.

— «Vino să-ţi arăt cum se joacă tennis» — îi spuse fratele mai mare lui Donald. Cel mic dădu cu neîncredere din cap. Nu-l interesa tennisul şi apoi să joci un sport numai de dragul unui frate mai mare i se părea un nou sens.

Copiii discutară între ei şi în cele din urmă Lloyd şi-a impus punctul său de vedere, fără însă să-l câştige ca pe un adept al tennisului pe fratele său mai mic. Timp de doi ani puştiul a jucat din când în când cu fratele său şi apoi se lăsă de tennis. Pentruce să-şi piardă timpul cu un joc pe care nu-l agrea şi pe care nu-l va putea juca niciodată bine? Nu era nicio plăcere pe de altă parte să joci cu un frate mai mare, astfel încât în următorii patru ani, dela vârsta de unsprezece la cincisprezece ani el nu a mai pus niciodată mâna pe rachetă.

Anul 1930.

Intr'o seară, cu puţin înnainte de începerea campionatelor Californiei de tennis pentru juniori Lloyd îi spuse fratelui său răzând. «Dece nu te apuci iarăşi să joci şi să baţi şi tu câţiva băeţi?». Intrebarea lui Lloyd avu darul să-l enerveze pe Donald; o săptămână mai târziu el se înscria la campionate.

Părinţii au surâs când le ceru să-i cumpere o pereche de pantaloni albi. Ce nevoe de o pereche de pantaloni albi pentru un singur match? Tatăl său, care îndeplinea funcţiunea de administrator al Casei Crystal Laundry din Oakland câştiga suficient pentru a satisface toate capriciile copiilor săi; îi se părea totuşi că ar fi o risipă să cumpere o pereche de pantaloni albi de tennis pentru băiatul său care nu mai jucase tennis de patru ani şi care probabil va renunţa definitiv la acest sport du pă ce va fi eliminat în primul tur al campionatului!

Băiatul jucă cu pantaloni de catifea, până în ziua finalei — acea zi când, în pantaloni albi noui şi cu tata, mama, fratele şi sora lui în tribună, a învins pe Paul Newton şi a fost proclamat învingătorul primului turneu pe care l-a jucat.

...Şapte ani mai târziu, învingătorul din California, care a început tennisul împotriva inclinaţiei sale, care a adoptat «reverul» pe care-l avea la baseball — câştiga campionatul britanic la Wimbledon şi cel american la Forest Hills şi ajuta echipa Statelor Unite să obţină cupa Davis pentru prima oară într'o decadă. In anul următor el a fost primul jucător în istorie care a făcut «mare ŞLEM» pe cei patru deţinători ai titlurilor în tennis, — campionii britanic, american, francez şi australian!

Aceasta este povestea mea — povestea unui jucător amator de tennis care se ciupeşte ca să-şi dea seama dacă este treaz, care speră că i se va ierta dacă este mândru de norocul lui, şi care este adânc recunoscător jocului care i-a deschis noui orizonturi. Trebue să spun, înainte de a continua, că am părul roşu şi pistrui şi nu mă chiamă Lloyd!

profesionist să plângă cu lacrimi amare pe motiv că răii de conspiratori cunoscuţi sub numele de «federaţie» au făcut din el [illegible] Veţi permite să violez această tradiţie. Nu-mi dau seama să fi fost un jucător ratat. Insă dacă am fost, numai J. Donald Budge a fost de vină. Mi se pare că am mai multă şansă de a deveni un cetăţean folositor decât aş fi avut fără beneficiile tennisului amator şi al «federaţiei».

Sunt şi totdeauna am fost conştient de ce mult datorez celui mai elegant joc pe care-l cunosc. Am încercat să-mi dovedesc simţul îndatoririi **într'un**

Budge şi Mako, cel mai celebru dublu din lume îşi fac confidenţe înaintea matchului dela Forest-Hill pentru Cupa Davis

ADIO AMATORISMULUI CARUIA II SUNT RECUNOSCATOR

Când afirm că sunt recunoscător tennisului amator, sper că aceasta nu are să fie interpretat ca o scrisoare de mulţumire a unui oaspe plecat.

Când îmi iau rămas bun dela tennisul amator, mă simt plin de bunăvoinţă pentru toţi cei în legătură cu el. Ştiu că este obiceiul ca unul care părăseşte tennisul amator pentru cel mod foarte practic. Gândesc că trebue să fie ceva admirabil într'un joc pentru care preferi să cheltueşti o avere decât să renunţi la el.

Nu vreau să mă laud, însă aş vrea să se ştie că motivul pentru care nu am trecut la profesionism în 1938 a fost faptul că mă simţeam prea obligat tennisului amator. Mulţi au crezut că nu sunt în toate minţile când, anul trecut, am refuzat să semnez un contract pentru un turneu. Spuneau că las să-mi scape o ocazie care poate nu o voi mai avea. Poate că era o nebunie din partea mea să mai risc de a mai aştepta încă un an. Insă totuşi, pot afirma acuma, că nu mă gândeam în 1937 să trec la profesionalism.

Acuma însă pot spune că Mike Jacobs, promotorul de box, mi-a oferit 50.000 de dolari, ca să semnez contractul de profesionist. Frank Hunter, care era managerul primului turneu profesionist a lui Fred Perry şi Ellsworth Vines, ţinea să mă convingă, însă nu l-am lăsat să-mi facă ofertă.

Simţeam că datoream Federaţiei de tennis a Statelor Unite să rămân amator cel puţin încă un an spre a o ajuta să apere

(Continuare în pag. II-a)